

Реалізація принципу соціальної справедливості при оподаткуванні доходів фізичних осіб в Україні

Костяна О. В.

Вступ. Оподаткування доходів фізичних осіб, з одного боку, забезпечує істотну долю надходжень бюджету країни, а з іншого боку впливає на рівень реальних доходів населення, а отже і на добробут громадян, тому оподаткування фізичних осіб здійснює істотний вплив як на економічні так і на соціальні процеси в державі. В багатьох країнах світу саме шляхом застосування механізмів прибуткового оподаткування громадян забезпечується дотримання принципу соціальної справедливості.

Питання оподаткування доходів фізичних осіб в Україні розглянуто в роботах вчених І.В. Алексеєва, В.Л. Андрущенко, О.І. Барановського, З.С. Варналія, О.Д. Василика, В.П. Вишневського, О.Д. Данилова, Ю. Б. Іванова, П.В. Мельника, А.М. Соколовської та ін. Однак деякі питання, пов'язані з реалізацією принципу соціальної справедливості при справлянні податку з доходів громадян є недостатньо висвітленими.

Метою статті є аналіз розвитку прибуткового оподаткування громадян в Україні та встановлення відповідності основних характеристик такого оподаткування принципу соціальної справедливості, встановлення основних проблемних аспектів оподаткування доходів фізичних осіб в Україні с позиції соціальної справедливості.

Основні результати дослідження. Відповідно до норм Податкового кодексу України податкове законодавство повинне відповідати принципу соціальної справедливості, що полягає в установлення податків та зборів відповідно до платоспроможності платників податків [1]. А отже оподаткування усіма податками, у тому числі і податком на доходи фізичних осіб повинне відповідати даному принципу.

В незалежній Україні оподаткування доходів фізичних осіб було встановлено майже одночасно з виникненням держави(табл. 1).

Таблиця 1.

Етапи становлення оподаткування доходів фізичних осіб в Україні

Етапи розвитку оподаткування фізичних осіб та законодавчі акти, що його регулювали	Ставки податку з доходів в вигляді заробітної плати та розміри неоподаткованого мінімуму
1 етап 1991-1992 рр. Закон Української радянської соціалістичної республіки «Про прибутковий податок з громадян Української РСР, іноземних громадян та осіб без громадянства» [2]	Неоподаткований мінімум 186 крб. Прогресивна шкала ставок податку: 12% - для доходу від 186 до 1500 крб. 15% - для доходу від 1501 до 2000 крб. 20% - для доходу від 2001 до 3000 крб. 30% - для доходу від 3001 крб.
2 етап 1992-2003 рр. Декрет Кабінету міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» [3]	Неоподаткований мінімум дорівнював мінімальній заробітній платі Прогресивна шкала ставок податку: 10 % - для доходу від 1 до 10 мінімальних заробітних плат 20 % - для доходу від 10 до 20 мінімальних заробітних плат 35 % - для доходу від 20 до 30 мінімальних заробітних плат 50 % - для доходу, що перевищує 30 мінімальних заробітних плат
3 етап 2004-2010 рр. Закон України «Про податок з доходів фізичних осіб» [4]	Пропорційна ставка податку: 13% з 1 січня 2004 року та до 31 грудня 2006 року 15 % з 1 січня 2007 р Механізм неоподаткового мінімуму не застосовувався, впроваджено механізм податкової соціальної пільги
4 етап 2011- 2014 рр. Податковий кодекс України [1]	Прогресивна ставка податку: 15% для доходу, що не перевищує 10 мінімальних заробітних плат 17% для доходу, що перевищує 10 мінімальних заробітних плат. Застосування механізму податкової соціальної пільги
5 етап 2015 р. Податковий кодекс України [1]	Прогресивна ставка податку: 15% для доходу, що не перевищує 10 мінімальних заробітних плат 20% для доходу, що перевищує 10 мінімальних заробітних плат. Застосування механізму податкової соціальної пільги
6 етап 2016 – теперішній час Податковий кодекс України [1]	Пропорційна ставка 18% Застосування механізму податкової соціальної пільги

Так Закон «Про прибутковий податок з громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства» [2] було ухвалено у 1991 р. відповідно до

даного акту було встановлено прибутковий податок, що стягувався за прогресивною шкалою ставок. До доходу у вигляді заробітної плати застосовувалися ставки 12%, 15%, 20% та 30%. А також існував мінімальний обсяг доходу, що не оподатковувався. У 1991р. він становив 186 крб. та дорівнював мінімальній заробітній платі. Такий розмір неоподаткованого прибутковим податком мінімального доходу залишався незмінним до кінця 1992 р., хоча розмір мінімальної заробітної плати за цей період внаслідок впливу інфляційних процесів дуже істотно зріс до 2300 крб.

Наприкінці 1992 р. вищезазначений Закон було скасовано, а замість нього набув чинності Декрет Кабінету міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» [3], яким в якості неоподаткованого мінімуму була встановлена мінімальна заробітна плата. Зміна підходу до визначення неоподаткованих мінімумів не в абсолютних сумах, а в розмірі мінімальної заробітної плати було на той період позитивним зрушенням, оскільки захищало можливість застосування такого пільгового механізму оподаткування від впливу інфляційних процесів, які на початку 90х років набули надвисоких темпів. Ставки податку залишалися прогресивними, однак ступені шкали ставок перестали залежати від абсолютних сум, замість цього була встановлена залежність від розміру мінімальної заробітної плати.

У 2004 р. оподаткування доходів громадян в Україні було докорінно реформовано [4], здійснено перехід від прогресивної шкали ставок до єдиної пропорційної ставки, а також замінено застосування неоподаткованих мінімумів на механізм податкової соціальної знижки.

Якщо розглядати таку реформу з точки зору принципу соціальної справедливості оподаткування, то необхідно відмітити послаблення дотримання даного принципу внаслідок її імплементації. Так до 2003 р. діапазон ставок прибуткового податку з заробітної плати залежно від рівня доходу становив з 10% до 50 %, при цьому розмір доходу, що дорівнював мінімальній заробітній платі не оподатковувався. У 2003 р. мінімальна заробітна плата становила 237 грн. [5], а середня заробітна плата дорівнювала

462 грн. З доходу громадянина, що отримував середню заробітну плату в 2003 р. було б сплачено $(462-185) * 0,1 = 27,7$ грн. податку, ставка податку 10% застосовувалася би тільки до суми перевищення отриманої заробітної плати над мінімальною.

Внаслідок реформи було впроваджено механізм податкової соціальної пільги, який передбачав зниження розміру відрахування з оподаткованого доходу з усього розміру мінімальної заробітної плати до 30% у 2004 р. (з 2005 – 50%). Якщо особа відносилася до певної соціальної категорії така знижка збільшується в півтора або два рази. Також було встановлено граничний розмір заробітної плати до якої застосовувалася пільга (прожитковий мінімум для працездатної особи на початок року $*1,4$). В результаті реформи пересічний громадянин який в 2004 р. отримував середню заробітну плату, що на той час складала 590 грн., не мав права на податкову соціальну знижку (поріг її застосування в 2004 р 540 грн.). Сума податку в такому разі становила би $590 * 0,13 = 76,7$ грн.

Отже, незважаючи на задеклароване зниження податкової ставки, яка на той час формально була однією з найнижчих в Європі, відбулося істотне зростання податкового навантаження на середній клас та версти населення, що отримували низькі доходи. Так при збільшенні середнього заробітку на 17% в 2004 р. в порівнянні з попереднім роком, сума податку, що необхідно було сплатити з такого доходу, зростає на 176%. Реформа 2004 р. була вигідна для громадян, що отримували надвисокі заробітні плати, адже внаслідок зміни законодавства, податок вони сплачували за пропорційною ставкою 13%.

Таким чином, у 2004 р. в Україні відбувається перерозподілення податкового навантаження між різними, відносно обсягу отриманого доходу, групами населення. Посилюється податкове навантаження на осіб, що отримують низькі та середні доходи в вигляді заробітної плати, та знижується податкове навантаження на осіб, що отримують високі та надвисокі заробітки. Отже перехід до пропорційної ставки податку замість прогресивної шкали ставок привів до зниження податкового тиску на більш заможних та посилення

тиску на бідніших українців, що суперечить принципу соціальної справедливості оподаткування

Позитивним аспектом реформи 2004 р. з позиції соціальної справедливості можна вважати більш істотне врахування соціального статусу громадянина при оподаткуванні його заробітної плати внаслідок застосування механізму податкової соціальної пільги. Однак механізм застосування такої пільги, який до теперішнього часу майже не змінився, має ряд проблемних аспектів.

У 2011 р. разом з набранням чинності Податковим кодексом України [1] відбулося повернення до прогресивної шкали оподаткування. В цей період застосовувалися ставки податку 15% та 17%. За ставкою 17% оподатковувався доход, що перевищував 10 мінімальних заробітних плат. Слід зазначити, що запроваджена прогресивна шкала ставок мала тільки дві ступені, і була досить близька до плоскої, а її застосування не вело до істотного посилення податкового навантаження на групи населення з високими заробітками.

У 2015 р. правила оподаткування доходів фізичних осіб знов змінилися [6]. Ставка, що застосовувалася до доходів, що перевищують 10 мінімальних заробітних плат була збільшена з 17% до 20%. Слід зазначити, що таке підвищення ставок відбулося в період глибокого економічного спаду в країні, внаслідок якого істотно знизилися реальні доходи громадян, тому воно не привело до істотного зростання бюджетних надходжень.

У 2016 р. відбулося повернення до плоскої шкали ставок податку з доходів фізичних осіб, ставка податку була встановлена на рівні 18%. В цей період відбулося скасування відрахування єдиного соціального внеску з заробітних плат, тому зростання основної ставки ПДФО з 15% до 18% не так істотно вплинуло на обсяг реальних доходів населення.

Отже протягом існування Української держави підходи до оподаткування доходів фізичних осіб часто змінювалися. Було декілька переходів від прогресивної до плоскої шкали оподаткування доходів населення в вигляді заробітної плати. Слід зазначити, що застосування прогресивної шкали

дозволяє більш справедливо перерозподілити податкове навантаження між багатими та бідними, внаслідок чого заможні громадяни сплачують більші податки. Також позитивним аспектом застосування прогресивних ставок є виконання ними ролі вбудованих стабілізаторів економічної системи, що дозволяє в деякій мірі зменшити негативні прояви циклічності економічного розвитку особливо в періоди економічних спадів, а також запобігати «перегрівам» економіки під час над стрімкого економічного зростання. Так при зниженні загального рівня доходів населення внаслідок зниження економічної активності, зростає частка громадян, що отримують невисокі доходи, і відповідно сплачують податок за нижчою ставкою. В періоди, коли економіка держави перебуває на стадіях поживлення та піднесення, навпаки зростає загальний рівень доходів населення, а отже при їх оподаткуванні буде використовуватися вищі ставки податку.

Зауважимо, що в світовому досвіді застосування прогресивних ставок податку з доходів громадян розповсюджено майже в усіх розвинутих країнах з потужними економічними системами (табл.2).

Слід зазначити, що в більшості країн з прогресивним прибутковим оподаткуванням, шкали податку побудовано спираючись не на відносні показники, такі як мінімальна заробітна плата або прожитковий мінімум, а на абсолютних показниках, виражених в еквіваленті національної одиниці. Такий підхід є виправданим для країн, що характеризуються помірним щорічним рівнем інфляції. Однак, як демонструє досвід, в таких країнах також граничні значення шкал часто переглядаються в бік збільшення. Також поширеним підходом в розвинутих країнах є застосування досить високих ставок податку (45 % у Франції та Німеччині) для надвисоких доходів [7].

Позитивним з позиції соціальної справедливості аспектом оподаткуванні доходів фізичних осіб в більшості країн з розвинутою економікою є врахування сімейного статусу громадян. Так, наприклад, в США, є можливість застосування окремої шкали податку зі збільшеними граничними значеннями для сімейних пар, а в Великобританії встановлено додаткові обсяги відрахувань

з оподаткованого доходу для подружжь, незалежно від того зареєстровано шлюб офіційно чи ні. У Франції на розміри таких відрахувань також впливає наявність дітей в родині та їх кількість, чим більше дітей в родині, ти меншу суму податку треба сплачувати.

Таблиця 2

Ставки прибуткового податку з доходів громадян в деяких країнах, де застосовується прогресивна шкала оподаткування

Держава	Ставка та річний обсяг доходу в національній валюті держави
США	10% (0-\$9,525) 12% (\$9,526 – \$38,700) 22 % (\$38,701-\$82,500) 24% (\$82,501 – \$157,500) 32% (\$157,501-\$200,000) 35% (\$200,001-\$500,000) 37% (\$500,001-+)
Канада	15 % (0- \$47 630) 20,5 % (\$46,605 - \$93,208) 26% % (\$93,208 - \$144,489) 29 % (\$144,489 - \$205,842) 33 % (\$205,842+)
Великобританія (окрім Шотландії)	20 % (£0–£34,500) 40 % (£34,501–£150,000) 45 % (£150,000 +)
Франція	0% (0- €9,9640) 14 % (€9,964 - €27,519) 30% (€27,519 - €73,779) 41 % (€73,779 - €156,224) 45 % (€156,224 +)
Німеччина	0% (0- € 9,169) 14 % (€9,170 - €55,960) 42 % €55,961 - €265,326) 45 % (€265,327+)

Щодо пропорційної ставки податку на доходи фізичних осіб, то такі види ставок здебільшого є популярними в пострадянських країнах та країнах колишнього так званого «соціалістичного табору», тобто державах, де показники економічного розвитку є невисоким (табл. 3). Перехід до пропорційної шкали оподаткування ПДФО в Україні у 2004 р., був часткового обумовлений копіюванням досвіду Російської Федерації в цьому питанні, де перехід від прогресивної шкали до плоскої ставки 13% відбувся в 2001 р.

Порівняння ставки ПДФО в Україні та в інших країнах з плоскою шкалою, демонструє, що в Україні ставка ПДФО знаходиться на достатньо високому рівні. А якщо при цьому врахувати, що починаючи з 2014 р. доходи українців окрім 18% ПДФО оподатковуються ще й військовий збором за ставкою 1,5%, тобто загалом з заробітної плати сплачується 19,5% податку, то можна говорити що прибуткові податки в Україні одні з найвищих серед країн з пропорційною ставкою ПДФО.

Таблиця 3

Основна ставка прибуткового податку з доходів громадян в деяких країнах, де застосовується плоска шкала оподаткування

Держава	Ставка
Румунія	10%
Болгарія	10%
Казахстан	10%
Киргизстан	10 %
Російська Федерація	13%
Республіка Білорусь	13%
Літва	15%
Грузія	20%
Естонія	20 %

Протягом останніх років в Україні загострилися проблемні аспекти застосування податкової соціальної пільги громадянами. Можливість широкого застосування цього механізму фізичними особами перебуває в високій залежності від рівня встановлених в державі мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму для працездатних осіб на початок року. Від рівня останнього залежить чи буде застосовуватися податкова соціальна пільга громадянами взагалі та її розмір. Такі показники зазвичай встановлюються у законі про Державний бюджет на відповідний рік.

Відповідно до Закону [8] Прожитковий мінімум - вартісна величина достатнього для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я набору продуктів харчування, а також мінімального набору непродовольчих товарів та мінімального набору послуг, необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості. Даний показник встановлюється для визначення основних

соціальних стандартів в державі та повинен об'єктивно відповідати поточній економічній ситуації.

В період до 2010 р. традиційною для України ситуацією була ситуація встановлення прожиткового мінімуму вищого за мінімальну заробітну плату (рис 1) [5, 9]. Протягом 2010 -2016 рр. рівні цих показників майже зрівнялися. Однак починаючи з 2017р. прожитковий мінімум встановлюється на рівні майже вдвічі нижчим за мінімальну заробітну плату. Розмір прожиткового мінімуму для працездатної особи в цей період не відповідає реальній економічній ситуації в державі та реальним потребам громадян, а встановлюється на значно заниженому рівні.

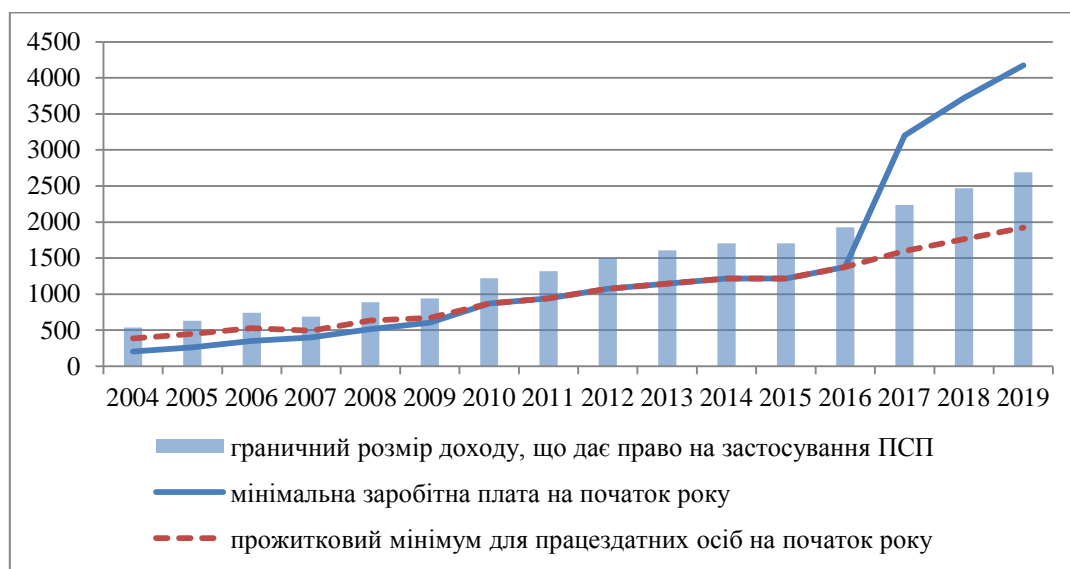

Рис. 1. Розміри прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати та граничного розміру доходу, що дає право на застосування податкової соціальної пільги в 2004-2018 рр.

Застосування такого неадекватно низького розміру прожиткового мінімуму приводить до того, що реально користуватися податковою соціальною пільгою може тільки незначна частка громадян. Адже граничний розмір доходу, що дозволяє застосовувати ПСП, є нижчим за мінімальну заробітну плату. Таким чином на практиці протягом 2016 -2019 рр. податковою соціальною пільгою могли користуватися або особи, що працюють на частину ставки, а отже відповідно до законодавства можуть отримувати заробітну плату

нижчу за мінімальну, або особи, що мають двох та більше дітей, для них граничний розмір доходу, що дає право на застосування ПСП збільшується пропорційно кількості дітей.

Щодо розміру податкової соціальної пільги, то до 2011 р. вона розраховувалася виходячи з розміру мініимальної заробітної плати (в залежності від категорії, до якої була віднесена особа, розмір пільги міг складати від 50% до 100% мініимальної заробітної плати), однак починаючи з 2011 р. розмір ПСП знаходиться в пропорційній залежності від розміру прожиткового мінімуму. У 2004 р. при встановленні механізму податкової соціальної пільги було заплановано поступове зростання її базового розміру для всіх громадян, що отримують заробітну плату меншу за встановлений граничний розмір, до розміру мініимальної заробітної плати. Реалізація цього заходу сприяла би зниженню податкового тиску на соціально незахищені групи населення. Однак на практиці такі плани так і не було реалізовано.

Категорії платників, які мають право використовувати податкову соціальну пільгу, було сформовано ще у 2004 р., відтоді ці категорії майже не переглядалися. Відтак, відповідно до Податкового кодексу, податковою соціальною пільгою розмір, якої дорівнює 200% базової, мають право скористатися учасники бойових дій під час Другої світової війни або особи, які у той час працювала в тилу, колишні в'язні концтаборів, гетто та інших місць примусового утримання під час Другої світової війни, особи, які були насильно вивезена з території колишнього СРСР під час Другої світової війни, особи, які перебувала на блокадній території колишнього Ленінграда. Якщо врахувати, що після закінчення Другої світової війни минуло 74 роки, то вірогідність того, що представники наведених вище категорії осіб все ще працюють, отримують заробітну платню та можуть скористатися податковою соціальною пільгою, є вкрай малою. Протягом останніх років в Україні внаслідок військового конфлікту з'явилися групи осіб, що від нього постраждали, однак законодавче при застосуванні податкової соціальної пільги такі особи не були внесені до окремих категорій застосування ПСП.

Таким чином протягом останніх трьох років застосування механізму податкова соціальної пільги є майже неможливим в більшості випадків через неадекватно низький рівень встановлених в державі соціальних стандартів. Така ситуація суперечить принципу соціальної справедливості оподаткування, адже навіть представники соціально незахищених верств населення (інваліди, особи постраждалі внаслідок аварії на ЧАЕС, студенти та ін.), які працюють отримують мінімальну заробітну плату, повинні сплачувати податок на доходи фізичних осіб на загальних засадах без будь-яких пільг або послаблень.

Висновки. Отже оподаткування доходів фізичних осіб в державі не відповідає принципу соціальної справедливості. Адже наразі в Україні майже всі громадяни сплачують ПДФО на загальних підставах, без врахування рівня доходів та соціального статусу. Цьому сприяє встановлення пропорційної ставки податку та неможливість застосування механізму податкової соціальної пільги для більшості платників протягом 2017-2018 рр.

Аналіз світового досвіду продемонстрував, що застосування плоскої шкали оподаткування доходів громадян є характерним для пострадянських країн, а в державах з високим рівнем економічного розвитку розповсюдженим є застосування прогресивної шкали податку зі значної кількістю щаблів (3 і більше), при цьому ставка для найвищого рівня доходів традиційно встановлюється на досить високому рівні.

Для вітчизняної податкової системи характерним було здійснення декількох переходів від прогресивної до пропорційної ставки податку і навпаки. Повернення до багатоступеневої прогресивної шкали ставок в майбутньому, сприятиме перерозподіленню податкового тягаря між різними верстами населення. Збільшиться податковий тиск на громадян, що отримують високі та надвисокі доходи, та знизиться - на осіб, що отримують невисоку заробітну плату. Така ситуація є характерною для більшості розвинутих країн

Також наразі необхідним є реформування механізму податкової соціальної пільги. Оскільки наразі такий механізм носить скоріш декларативний характер, ніж є реальною пільгою. Встановлення граничного

рівня доходу, до якого може бути застосована пільга має бути пропорційним мінімальній заробітній платі, що дозволить розширити коло осіб, що може її застосовувати. Рекомендується також розмір самої податкової соціальної пільги визначати пропорційно рівня мінімальної заробітної плати, як це здійснювалося до 2011 р. Доцільним наразі є і перегляд груп осіб, що можуть бути віднесені до різних категорій одержувачів такої пільги, особливо це стосується категорії, для якої пільга встановлена на рівні 200 % базової.

Література

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 № 2755-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
2. Про прибутковий податок з громадян Української РСР, іноземних громадян та осіб без громадянства : Закон Української радянської соціалістичної республіки від 5 липня 1991, №1306-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1306-12/ed19910705>
3. Про прибутковий податок з громадян. Декрет Кабінету Міністрів від 26 грудня 1992 року N 13-92 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/13-92>
4. Про податок з доходів фізичних осіб. Закон України від 22 травня 2003 року N 889-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-15>
5. Мінімальна зарплата в Україні з 2000 по 2019 рр. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/salary/min/>
6. Соколовська А. М. Концепція ліберальної податкової реформи: доцільність і можливість реалізації в Україні. Фінанси України. 2015. № 12. С. 12-31
7. Paying Taxes 2018 URL: https://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/pdf/pwc_paying_taxes_2018_full_report.pdf
8. Про прожитковий мінімум. Закон України від 15 липня 1999 року, №966-14 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-14>
9. Прожитковий мінімум в Україні URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/wagemin/>

Костяная О. В.

**Реалізація принципу соціальної справедливості при оподаткуванні
доходів фізичних осіб в Україні**

У статті проаналізовано історичні аспекти та визначено основні тенденції сучасного розвитку оподаткування доходів фізичних осіб в Україні. Розглянуто світовий досвід прибуткового оподаткування громадян в країнах з різним ступенем економічного розвитку та порівняно з основними тенденціями розвитку українського оподаткування доходів громадян. Розглянуто основні елементи оподаткування доходів фізичних осіб з позиції принципу соціальної справедливості оподаткування, внаслідок чого визначено, що наразі прибуткове оподаткування громадян в Україні в повній мірі не відповідає даному принципу. Проаналізовано механізм застосування податкової соціальної пільги в Україні, внаслідок чого визначено основні проблемні аспекти її застосування та наведено шляхи вирішення таких проблем. Розглянуто основні напрями реформування оподаткування доходів фізичних осіб в Україні, впровадження яких сприятиме посиленню соціальної справедливості оподаткування в державі.

Ключові слова: податок на доходи фізичних осіб, податкова соціальна пільга, принцип соціальної справедливості оподаткування, прогресивна шкала оподаткування

Костяная О. В.

**Реализация принципа социальной справедливости при
налогообложении доходов физических лиц в Украине**

В статье проанализированы исторические аспекты и определены основные тенденции современного развития налогообложения доходов физических лиц в Украине. Рассмотрен мировой опыт подоходного налогообложения граждан в странах с разным уровнем экономического развития, проведено его сравнение с основными тенденциями развития украинского налогообложения доходов граждан. Рассмотрены основные

елементи налогообложення доходів фізических лиц с позиції принципа соціальної справедливості налогообложення, внаслідок чого определено, що сейчас подоходное налогообложення граждан в Україні в полной мере не соответствует данному принципу. Проанализирован механизм применения налоговой социальной льготы в Украине, в результате чего определены основные проблемные аспекты ее применения и приведены пути решения таких проблем. Рассмотрены основные направления реформирования налогообложения доходов физических лиц в Украине, внедрение которых будет способствовать усилению социальной справедливости налогообложения в государстве.

Ключевые слова: налог на доходы физических лиц, налоговая социальная льгота, принцип социальной справедливости налогообложения, прогрессивная шкала налогообложения

Відомості про автора

Костяна Оксана Вікторівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри митної справи та оподаткування, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Контактна інформація: 0977975359, kostianaya@ukr.net

Костяная Оксана Викторовна - кандидат экономических наук, доцент кафедры таможенного дела и налогообложения, Харьковский национальный экономический университет имени Семена Кузнеця

Офіційне написання англійською мовою:

Kostiana Oksana

Поштова адреса для відправлення примірника журналу:

Костяна О.В., пр. Героїв Сталінграда 148, кв. 173, Харків

Наданий матеріал раніше не публікувався та в інші видання не надсилався